

PARAULA I VIDA

Aplec de Montgarri (Val d'Aran)

Tot l'any però especialment a l'estiu, al nostre bisbat viurem molts aplecs i romiatges. Aquest diumenge mateix, un de multitudinari al Santuari de la Mare de Déu de Montgarri (Vall d'Aran), que aplega devots de banda i banda dels Pirineus. Els Aplecs són manifestacions de fe i devoció popular fent camí fins a un santuari on es venera una imatge de Maria o d'algun sant patró.

El Papa Francesc, que estima molt la pietat popular, afirma que és «una manera legítima de viure la fe, una manera de sentir-se part de l'Església, i una manera de ser missioners; comporta la gràcia de la “missionarietat”, de sortir d'un mateix i de peregrinar. Caminar junts cap als santuaris i participar en altres manifestacions de la pietat popular, també portant-hi els fills o convidant-ne d'altres, és en si mateix un gest evangelitzador. No coartem ni pretenguem controlar aquesta força missionera! Per a entendre-la, cal acostar-s'hi amb la mirada del Bon Pastor, que no busca jutjar sinó estimar» (*Evangelii Gaudium* 124-125).

Les romeries són expressió de fe i devoció dels creients cap a Déu i els seus sants, especialment la Verge Maria. Realitzen un acte de lliurament i dedicació religiosa, demostrant així el seu amor i confiança. Reuneixen persones de diferents comunitats, comarques i regions que comparteixen la mateixa fe. Allà s'enforteixen els llaços comunitaris i es crea un sentit de solidaritat entre els participants. Es comparteixen experiències, s'ofereixen suports mutus i s'estableixen vincles fraternals (pensem en Montserrat o en Lourdes). Els romiatges, també ofereixen als participants l'oportunitat de renovar la seva vida espiritual. A tra-

vés del pelegrinatge, la reflexió, la pregària i la participació en els sagraments de la penitència i l'Eucaristia, s'enforteix la relació amb Déu i amb Maria, i s'obté una renovació interior i un creixement espiritual. Per a molts creients, les romeries són un moment propici per buscar la curació física, emocional o espiritual. I també, si és voluntat de Déu, obtenir miracles envers aquells que hi acudeixen amb fe i devoció.

Aplecs i romeries formen part del patrimoni cultural i religiós de molts llocs. Solen comptar amb elements tradicionals, com ara vestimentes típiques, danses folklòriques, música i gastronomia pròpies de cada regió. Participar en una romeria és una manera de mantenir vives les tradicions i preservar la identitat cultural d'una comunitat. A més d'un significat més profund i personal, són també esdeveniments socials i culturals dels pobles i donen vida al ric patrimoni arquitectònic religiós.

El Papa Francesc ha mostrat una gran estima per la religiositat popular. Ell reconeix que la fe i la devoció de les persones en les seves expressions populars tenen un lloc important a la vida de l'Església i en l'experiència religiosa dels fidels; són una manera com la fe s'encarna en la vida quotidiana de les persones i enriqueix la seva relació amb el sagrat. Ressalta la dimensió comunitària i solidària de la pietat popular, com a força transformadora que ha de bastir una societat més justa i fraterna, i anima l'Església a acompanyar-la i nodrir-la, reconeixent-ne la importància i ajudant els fidels a viure-la com un trobament amb Déu i un compromís amb el proïsme i la societat.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Pelegrinatge al Santuari de Lourdes

L'Hospitalitat de Lourdes organitzà el tradicional pelegrinatge al Santuari de la Mare de Déu de Lourdes. En aquesta 41a edició, del 29 al 31 de maig, van participar més de tres-cents pelegrins d'arreu de la diòcesi d'Urgell. Hi assistiren l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, el Consiliari de l'Hospitalitat, Mn. Ignasi Navarri, i la Presidenta de l'Hospitalitat, Sra. M. Dolors Trilla. El lema era part de les paraules pronunciades per la Mare de Déu en la seva tretzena aparició a la jove Bernardeta: «Ves a dir als sacerdots que es construeixi aquí una capella». Els pelegrins van participar activament en les pregàries vivint dies intensos de vivència espiritual, de contacte i servei entre parròquies i sacerdots, amb els malalts i ancians i l'Arquebisbe.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Accions del deixeble: estimar, seguir, donar...

Els sembrats ja estaven madurs i començaria tot seguit la sega. Jesús aprofita la imatge per pronunciar una de les seves frases programàtiques: «Els sembrats són abundants però hi ha pocs segadors. Demaneu a l'amo dels sembrats que envii més homes a segar-los». I, diu l'evangeli de Mateu que, tot seguit, cridà els dotze apòstols i els envià de dos en dos. Però abans el feu unes recomanacions que Mateu recull al capítol 10 de l'Evangeli i que acaben amb el text que hem llegit avui. El podem resumir en tres accions, tres verbs per a l'apòstol:

1. Estimar: «Qui estima el pare o la mare... qui estima els fills o les filles més que a mi...». No podem pensar que estimar Déu sobre totes les coses disminueixi el nostre amor familiar. Més aviat és a l'inrevés: com més s'estima Jesucrist, més s'estima la família, els pares, els fills, els amics. Perquè l'estimació té tota ella una mateixa arrel que és Déu mateix. L'amor a Déu sobre totes les coses només serà excloent quan pugui haver-hi persones o coses que ens separin de Déu.

2. Seguir Jesús: «Qui no pren la seva creu i m'acompanya...». Portar la creu

formava part del cerimonial de la crucifixió. El condemnat, portant-se la creu al coll, apareixia com a culpable davant la societat. Un home indigne de seguir vivint entre els seus. Jesús venia a dir als seus deixebles: «Si em seguïu cal que esteu disposats a ser rebutjats. Molts us tindran com a culpables i us condemnaran. Aleshores sereu semblants a mi, sereu dignes seguidors meus». Portar la creu no es «buscar creus» sinó acceptar la crucifixió que ens arribarà si seguim els passos de Jesús.

3. Donar: «Tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits...».

Donar no és solament privar-se de quelcom, renunciar. El gest de donar és l'expressió més rica de vitalitat, de riquesa, de poder creador. Ni que sigui «un vas d'aigua fresca». Donar significa estar viu, enriqueix. Hem d'aprendre a donar el que hi ha de viu en nosaltres: la nostra alegria, la nostra comprensió, l'esperança.

No oblidem que sempre hi ha Algú que beneeix, acull i recompensa tot aquest gest d'amor per petit que sigui. Aquest Algú és Déu, el nostre PARE.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Romería de Montgarri
(Val d'Aran)

Todo el año pero especialmente en verano, en nuestra diócesis viviremos muchos «aplec» y romerías. Como el de este domingo, multitudinario, en el Santuario de la Virgen de Montgarri (Valle de Arán), que reúne devotos de ambos lados de los Pirineos. Los «Aplecs» son manifestaciones de fe y devoción popular, caminando hasta un santuario donde se venera una imagen de María o de algún santo patrón.

El Papa Francisco, que ama mucho la piedad popular, afirma que es «una manera legítima de vivir la fe, un modo de sentirse parte de la Iglesia, y una forma de ser misioneros; conlleva la gracia de la “misionariedad”, del salir de sí y del peregrinar: El caminar juntos hacia los santuarios y el participar en otras manifestaciones de la piedad popular, también llevando a los hijos o invitando a otros, es en sí mismo un gesto evangelizador. ¡No coartemos ni pretendamos controlar esa fuerza misionera! Para entender esta realidad hace falta acercarse a ella con la mirada del Buen Pastor, que no busca juzgar sino amar» (*Evangelii Gaudium* 124-125).

Las romerías son expresión de fe y devoción de los creyentes hacia Dios y sus santos, especialmente la Virgen María. Realizan un acto de entrega y dedicación religiosa, demostrando así su amor y su confianza. Reúnen a personas de diferentes comunidades, comarcas y regiones que comparten la misma fe. Allí se fortalecen los lazos comunitarios y se crea un sentido de solidaridad entre los participantes. Se comparten experiencias, se ofrecen apoyos mutuos y se establecen vínculos fraternos (pensemos en Montserrat o en Lourdes). Las romerías también ofrecen a los participantes la oportunidad de renovar su vida espiritual. A través de la peregrinación, la reflexión, la oración y la participación en los sacramentos de la penitencia y la Eucaristía, se fortalece la relación con Dios y con María, obteniéndose una renovación interior y un crecimiento espiritual. Para muchos creyentes, las romerías son un momento propicio para buscar la curación física, emocional o espiritual. Y también, si es voluntad de Dios, obtener milagros para quienes acuden con fe y devoción.

«Aplecs» y romerías forman parte del patrimonio cultural y religioso de muchos lugares. Suelen contar con elementos tradicionales, como vestimentas típicas, danzas folklóricas, música y gastronomía propias de cada región. Participar en una romería es una forma de mantener vivas las tradiciones y preservar la identidad cultural de una comunidad. Además de un significado más profundo y personal, son también eventos sociales y culturales de los pueblos y dan vida al rico patrimonio arquitectónico religioso.

El Papa Francisco ha mostrado una gran estima por la religiosidad popular. Él reconoce que la fe y la devoción de las personas en sus expresiones populares tienen un lugar importante en la vida de la Iglesia y en la experiencia religiosa de los fieles; son una forma de encarnación de la fe en la vida cotidiana y enriquece su relación con lo sagrado. Resalta la dimensión comunitaria y solidaria de la piedad popular, como fuerza transformadora que debe construir una sociedad más justa y fraterna, y anima a la Iglesia a acompañarla y nutrirla, reconociendo su importancia y ayudando a los fieles a vivirla como un encuentro con Dios y un compromiso con el prójimo y la sociedad.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Urgell participa a la trobada
de final de curs del SIC a Girona

El Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears es va trobar entre el 30 de maig i el 2 de juny al Santuari de la Mare de Déu del Collell per celebrar la seva assemblea anual, que fou presidida pel Bisbe de Solsona, Mons. Francesc Conesa, i a la que va assistir el Vicari de Pastoral i Delegat de Catequesi d'Urgell, Mn. Antoni Elvira.

Durant l'assemblea es va fer la revisió del curs, del treball de les comissions i de l'organització del SIC. A l'assemblea fou convidat D. Manuel María Bru, Delegat episcopal de Catequesi de l'Arquebisbat de Madrid, perquè orientés el treball formatiu dels delegats entorn de la institució del ministeri del catequista a partir del document *Orientaciones sobre la institución de los ministerios de lector, acólito y catequista* de la Conferència Episcopal Espanyola.

A més de la revisió d'aquest curs catequètic i de la formació dels delegats també durant l'assemblea s'ha programat el proper curs catequètic 2023-2024 establint el calendari de les formacions i jornades tant de la Catequesi com del Catecumenat. Així també s'han preparat les Jornades de Formació de Catequistes que tindran lloc el novembre al mateix santuari de la Mare de Déu del Collell.

Reunió del Col·legi de Consultors

Presidit per l'Arquebisbe Joan-Enric Vives, el dia 1 de juny va tenir lloc la reunió ordinària del Col·legi de Consultors de la Diòcesi d'Urgell a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell. Amb l'assistència de la pràctica totalitat dels consultors es va aprovar l'acta de la darrera reunió i van rebre de l'Arquebisbe Joan-Enric diverses informacions sobre la vida de la Diòcesi i les atribucions d'aquesta institució postconciliar.

El Codi de Dret Canònic estableix en el canó 502 que «entre els membres del Consell presbiteral, el Bisbe diocesà nomena lliurement alguns sacerdots, en nombre no inferior a sis però no major de dotze, que constitueixin durant cinc anys el Col·legi de Consultors, al qual corresponen les funcions determinades pel dret; passats els cinc anys, continua exercint les seves funcions pròpies fins que no es constitueixi un nou Col·legi».

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

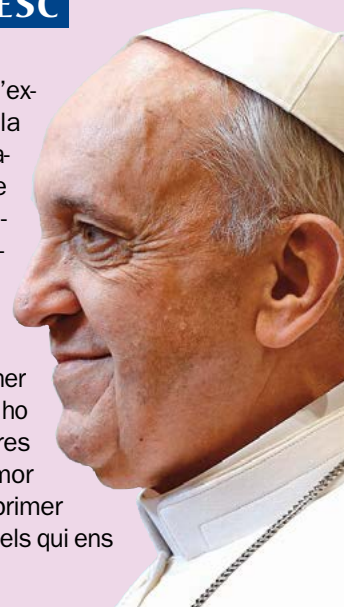

@Pontifex_es: «Fins i tot sent fràgils i petits, encara que les nostres forces ens semblin poques enfront de la magnitud dels problemes i de la fúria cega de la violència, podem fer una aportació decisiva per canviar la història» (5 de febrer).

@Pontifex_es: «Caminem junts contra el tràfic de persones: al costat dels qui estan destrossats per la violència de l'explotació sexual i laboral; al costat dels migrants i dels refugiats. Reafirmem amb valentia el valor de la dignitat humana!» (8 de febrer).

@Pontifex_es: «Per mitjà de l'experiència de la fragilitat i de la malaltia, podem aprendre a caminar junts segons l'estil de Déu, que és proximitat, compassió i tendresa» (11 de febrer).

@Pontifex_es: «Déu ens estima gratuïtament, fent el primer pas cap a nosaltres sense que ho mereixem; i, per tant, nosaltres no podem celebrar el seu amor sense donar a la vegada el primer pas per a reconciliar-nos amb els qui ens han ferit» (12 de febrer).

Trobada anual de Vida Creixent a La Seu d'Urgell

El moviment diocesà de gent gran Vida Creixent va fer la seva trobada anual a La Seu d'Urgell, el dimecres 7 de juny, amb un centenar d'assistents d'arreu del bisbat, encapçalats pel nou President diocesà de l'entitat, Sr. Mariano Carbonell.

La trobada tenia gust de retrobada després d'una interrupció de tres anys, i els assistents van viure una jornada d'amistat i de coneixement compartit, en la que després de la benvinguda de l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric; del Consiliari diocesà de Vida Creixent, Mn. Jordi Vázquez; i del President Sr. Mariano Carbonell, van fer una visita al Museu Diocesà, la renovada capella de la Pietat i la Catedral, i després de celebrar la Missa Solemne, presidida per Mons. Vives, van participar ple-gats en un dinar de germanor.

La jornada va començar a les 10.30 h, amb l'acollida dels participants al Seminari Diocesà, on després es van fer els primers parlaments. Mons. Vives va parlar-los del coratge i de la gratuïtat del lliurament, posant èmfasi en tres eixos pels quals és important estar present en el món, en la vida de les persones que ens envolten i sentir-nos útils i en forma quan arribem a una edat més avançada: la fe, el desig de Déu i de la seva gràcia; l'espiritualitat, mirar que l'esperit creixi en totes les circumstàncies;

i l'evangelització, amb el testimoni personal en els nostres cercles més pròxims. L'Arquebisbe va encoratjar els assistents assegurant-los que podem fer moltes coses, més de les que sembla a primer cop d'ull. Va posar com a exemple el Papa, que precisament aquell dia era operat, i va oferir una pregària.

Després dels parlaments, es van formar grups per poder visitar amb comoditat la Catedral de Santa Maria i les darreres tasques d'adequació que

s'hi van dur a terme, així com les instal·lacions el Museu Diocesà, que actualment han incorporat una nova museïtzació a la zona de la Capella de la Pietat, que conté obres de destacat valor.

En acabar, es va celebrar la Missa, a la Catedral, amb l'assistència de Mn. Jordi Vázquez, i de Mn. Ignasi Navarri, Rector de La Seu d'Urgell. Tot seguit, van compartir tots un dinar de germanor a la residència de la Sagrada Família d'Urgell.

► **Confirmacions Puigcerdà.** Diumenge 28 de maig, solemnitat de la Pentecosta, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 21 joves i alguns adults de la Parròquia de Santa Maria de Puigcerdà. L'Eucaristia fou concelebrada pel Rector Mn. Josep Grau, Mn. Uriel Álvarez i Mn. Cristian Burillo. En la seva homilia animà als confirmands a viure la joia de la Pentecosta perquè l'Esperit Sant renovi a tots amb el do del seu amor i els seus dons. Al finalitzar, l'Arquebisbe regalà als confirmats una espelma feta amb fusta d'olivera de Betlem.

► **Confirmacions a La Massana.** El dia 2 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 17 joves i adults de la Parròquia de Sant Iscle i Santa Victòria de La Massana (Principat d'Andorra). A la seva arribada fou rebut pels cònsols de la parròquia i pel Rector de la parròquia Mn. Lluís Eduard Salinas. La celebració eucarística fou concelebrada per Mn. Joan Fenosa, i el P. Albano Teixeira, Capellà dels fidels de llengua portuguesa. L'Arquebisbe glossà l'Evangeli animant els confirmands a ser persones que donen el millor de si mateixes a Jesús, com

el jove ric, complint els manaments, i donant-se del tot a Jesús, seguint-lo sempre.

► **Confirmacions a Ivars d'Urgell.** Diumenge 4 de juny, l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, va administrar el sagrament de la Confirmació a 10 joves de la Parròquia de Sant Andreu d'Ivars d'Urgell. Aquell dia se celebrava la festa major del poble, en la seva arribada l'Arquebisbe fou rebut per l'Alcalde de la població. En acabar la seva homilia animà als joves confirmands a sentir-se orgullosos dels seus orígens i els exhortà a preocupar-se per ser bones persones posant d'exemple el Pa-

pa Sant Joan XXIII conegut com el «Papa bo».

► **Reunió de formació dels animadors pastorals.** El dissabte dia 3 de juny, a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, va tenir lloc la nova reunió de formació per als animadors pastorals que s'encarregaran de les celebracions dominicals en absència de prevere. Mn. Antoni Elvira, Vicari episcopal d'acció pastoral, presidí la trobada i impartí els continguts formatius. Aquest grup, a manera d'un equip, promourà la formació dels laics i consagrats per aprendre l'*Ars celebrandi* i la fidelitat a Déu i a l'Església en la celebració.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 1a set.) [Ef 2,19-22 / Sl 116 / Jo 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Anna Mogas Fontcuberta, vg. (Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fundadora de les Franciscanes Missioneres de la Mare del Diví Pastor.

4. ■ Dimarts [Gn 19,15-29 / Sl 25 / Mt 8,23-27]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-

aragonesa, neta de Jaume I; santa Berta, vg.

5. ■ Dimecres [Gn 21,5.8-20 / Sl 33 / Mt 8,28-34]. Sant Antoni M. Zaccaria (1502-1529), prev., fund. Barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.

6. ■ Dijous [Gn 22,1-19 / Sl 114 / Mt 9,1-8]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant

Isaïes, profeta i màrtir; sant Ròmul, bisbe.

7. ■ Divendres [Gn 23,1-4.19; 24,1-8.62-67 / Sl 105 / Mt 9,9-13]. Urgell: □ Sant Ot o Odó (†1123), bisbe d'Urgell, patró de la ciutat de La Seu d'Urgell; sant Fermí, bisbe de Pamplona; santa Edilberga, vg.; sant Marçal, bisbe; beat Benet XI, papa (1303-1304).

8. ■ Dissabte [Gn 27,1-5.15-29 / Sl 134 / Mt 9,14-17]. Sant Adrià III, pa-

pa (romà, 884-885); sants Àquila i Priscil·la, esposos màrtirs, deixebles de Pau; sant Eugeni III, papa (1145-1153).

9. ■ Diumenge vinent, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a set.) [Za 9,9-10 / Sl 144 / Rm 8,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Sant Agustí Zhao Rong i companys màrtirs; sant Zenó o Zenon, mr.; sant Joan de Colònia, prev. dominicà i mr.; sant Teodor Balat, mr.; beata Joana Scopelli, vg. carmelitana.

Diumenge XIII de durant l'any (A)

COMENTARI

«Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi»

Per entendre les lectures d'avui ens cal recordar que Jesús envia els seus deixebles a predicar el Regne de Déu. Tal vegada això pot suposar trencar amb la pròpia família si aquesta s'oposa a la missió de Jesús. En aquest cas les paraules de Jesús són clares: *Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir a mi.* I el mateix diu en relació amb els fills o filles. I ho resumeix dient: *Qui no pren la seva creu i m'acompanya no és bo per venir amb mi.* Per tant Jesús és sempre el nostre model, ell és el primer, més important que la nostra família que sempre ha de quedar en un segon terme. Evidentment el més normal és conjuguar les dues coses: amor a Jesús i amor a la família; però si són incompatibles primer que tot s'ha de posar l'amor a Crist. Això suposarà moltes vegades *carregar-nos la creu*, com va fer Jesús. Però el deixeble ha de ser com el seu Mestre; si Jesús va patir no podem esperar que nosaltres tinguem un camí de roses. Ens cal carregar la creu que pren formes molt diverses segons les circumstàncies que ens toca viure en els diferents moments de la nostra vida. I com els deixebles són enviats en nom de Jesús, rebre els deixebles és rebre'l a Ell: *Qui us acull a vosaltres m'acull a mi, i qui m'acull a mi acull el qui m'ha enviat.* Ja en la tradició rabínica l'enviat tenia la mateixa consideració de qui l'enviava. Jesús ens recomana l'actitud tan evangèlica de l'acolliment. És el que trobem també a la primera lectura quan aquell matrimoni de *Sunam acull a Eliseu fent-li fins i tot una habitació* per poder-hi reposar. La Paraula de Déu sovint ens recomana aquesta actitud. I així fem realitat les paraules de Pau quan diu: *Vosaltres penseu que sou morts pel que fa al pecat però viviu per a Déu en Jesucrist.* I ha començat dient que *tots els qui hem estat batejats en Jesucrist hem estat submergits en la seva mort.* Però *tal com Crist va ser ressuscitat també nosaltres emprenguem una nova vida:* Una vida de seguiment de Jesús, acollint tothom, portant al seva creu i vivint com a ressuscitats.

▶ Lectura del segon llibre dels Reis (2Re 4,8-11.14-16a)

Un dia Eliseu passava per Sunam. Hi havia allà una dona benestant que l'obligà a quedar-se a menjar a casa seva. Des d'aquell dia, cada vegada que Eliseu hi passava, s'hi quedava a menjar. Llavors ella digué al seu marit: «Estic convençuda que l'home de Déu que passa sempre per casa nostra és un sant. Fem-li una petita habitació d'obra a la terrassa, posem-hi un llit, una taula, una cadira i un llum, i cada vegada que vingui podrà retirar-se allà.» El dia que Eliseu hi anà, es retirà en aquella habitació i s'hi quedà a dormir. Llavors Eliseu digué a Guihezí, el seu criat: «Què podem fer per aquesta sunamita?» Guihezí li respongué: «Mira, no té fills, i el seu marit ja és gran.» Eliseu li va dir: «Crida-la.» Guihezí la cridà, i ella es presentà i es quedà a l'entrada de l'habitació. Eliseu li digué: «L'any que ve, per aquest temps, amanyagaràs un fill.»

▶ Salm responsorial (88)

R. *Senyor, cantaré tota la vida els vostres favors.*

Senyor, cantaré tota la vida / els vostres favors, / d'una generació a l'altra / anunciaré la vostra fidelitat. / Vós heu dit: «El meu favor és indestructible, / mantinc la fidelitat en el cel.» R.

Senyor, feliç el poble que us aclama. / Caminarà a la llum de la vostra mirada. / Tot el dia celebrarà el vostre nom, / enaltirà la vostra bondat. R.

Ve de vós la glòria del seu poder, / alcem el front perquè vós ens estimeu; / el nostre rei és del Sant d'Israel, / és del Senyor l'escut que em protegeix. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 6,3-4.8-11)

Germans, tots els qui hem estat batejats en Jesucrist, hem estat submergits en la seva mort. Pel baptisme hem estat sepultats amb ell en la mort, perquè, tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres emprenguem una nova vida. I si hem mort amb Crist, creiem que també viurem amb ell. I sabem que Crist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell. Quan ell morí, morí al pecat una vegada per sempre, però ara que viu, viu per a Déu. Igualment vosaltres, penseu que sou morts pel que fa al pecat, però viviu per a Déu en Jesucrist.

Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 10,37-42)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «Qui estima el pare o la mare més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui estima els fills o les filles més que a mi, no és bo per venir amb mi. Qui no pren la seva creu i m'acompanya, no és bo per venir amb mi. Els qui vulguin guardar la vida en poder seu, la perdran, però els qui per causa meva l'hauran perduda, la retrobaran. Qui us acull a vosaltres, m'acull a mi, i qui m'acull a mi, acull el qui m'ha enviat. Qui acull un profeta perquè és profeta, tindrà la recompensa dels profetes, qui acull un just perquè és just, tindrà la recompensa dels justos, i tothom qui doni un vas d'aigua fresca a un d'aquests petits, només perquè és el meu deixeble, us ho dic amb tota veritat, no quedarà sense recompensa.»

▶ Lectura del segundo libro de los Reyes (2Re 4,8-11.14-16a)

Pasó Eliseo un día por Sunén. Vivía allí una mujer principal que le insistió en que se quedase a comer; y, desde entonces, se detenía allí a comer cada vez que pasaba. Ella dijo a su marido: «Estoy segura de que es un hombre santo de Dios el que viene siempre a vernos. Construyamos en la terraza una pequeña habitación y pongámosle arriba una cama, una mesa, una silla y una lámpara, para que cuando venga pueda retirarse». Llegó el día en que Eliseo se acercó por allí y se retiró a la habitación de arriba, donde se acostó. Entonces se preguntó Eliseo: «¿Qué podemos hacer por ella?». Respondió Guejazí, su criado: «Por desgracia no tiene hijos y su marido es ya anciano». Eliseo ordenó que la llamase. La llamó y ella se detuvo a la entrada. Eliseo le dijo: «El año próximo, por esta época, tú estarás abrazando un hijo».

▶ Salmo responsorial (88)

R. *Cantaré eternamente las misericordias del Señor.*

Cantaré eternamente las misericordias del Señor, / anunciaré tu fidelidad por todas las edades. / Porque dijiste: «La misericordia es un edificio eterno», / más que el cielo has afianzado tu fidelidad. R.

Dichoso el pueblo que sabe aclamarte: / caminará, oh, Señor, a la luz de tu rostro; / tu nombre es su gozo cada día, / tu justicia es su orgullo. R.

Porque tú eres su honor y su fuerza, / y con tu favor realzas nuestro poder. / Porque el Señor es nuestro escudo, / y el Santo de Israel nuestro rey. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 6,3-4.8-11)

Hermanos: Cuantos fuimos bautizados en Cristo Jesús fuimos bautizados en su muerte. Por el bautismo fuimos sepultados con él en la muerte, para que, lo mismo que Cristo resucitó de entre los muertos por la gloria del Padre, así también nosotros andemos en una vida nueva. Si hemos muerto con Cristo, creemos que también viviremos con él; pues sabemos que Cristo, una vez resucitado de entre los muertos, ya no muere más; la muerte ya no tiene dominio sobre él. Porque quien ha muerto, ha muerto al pecado de una vez para siempre; y quien vive, vive para Dios. Lo mismo vosotros, consideraos muertos al pecado y vivos para Dios en Cristo Jesús.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,37-42)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus apóstoles: «El que quiere a su padre o a su madre más que a mí, no es digno de mí; el que quiere a su hijo o a su hija más que a mí, no es digno de mí; y el que no carga con su cruz y me sigue, no es digno de mí. El que encuentre su vida la perderá, y el que pierda su vida por mí, la encontrará. El que os recibe a vosotros, me recibe a mí, y el que me recibe, recibe al que me ha enviado; el que recibe a un profeta porque es profeta, tendrá recompensa de profeta; y el que recibe a un justo porque es justo, tendrá recompensa de justo. El que dé a beber, aunque no sea más que un vaso de agua fresca, a uno de estos pequeños, solo porque es mi discípulo, en verdad os digo que no perderá su recompensa.»